

Mária Szent Szívének ünnepe

Róm 12,9-16

„Szeressetek tettetés nélkül”

⁹Szeressetek tettetés nélkül, irtózzatok a rossztól, ragaszkodjatok a jóhoz. ¹⁰A testvéri szeretetben legyetek gyöngédek egymáshoz, a tiszteletadásban előzzétek meg egymást. ¹¹A buzgóságban ne lankadjatok, legyetek tüzes lelkületűek: az Úrnak szolgáltok. ¹²A reményben legyetek derűsek, a nyomorúságban béketűrők, az imádságban állhatatosak.

¹³Segítsetek a szenteken, ha szükségben vannak, gyakoroljátok a vendégszeretetet. ¹⁴Áldjátok üldözőiteket, áldjátok, s ne átkozzátok. Azokkal, akik örülnek, örüljete, s a sírókkal sírjatok. ¹⁵Éljetek egyetértésben. ¹⁶Ne legyetek fennhéjázók, hanem alkalmazkodjatok az egyszerű emberekhez. Ne legyetek magatokkal eltelve.

Az ünnep történetét lásd az *Igéző leckék C* évben.

A levél keresztény parainézis, amely egyrészt a közösség tagjainak egymás iránti helyes viselkedését szeretné pozitív irányba terelni (9-13), másrészt az ellenségekkel kapcsolatos pozitív viselkedésre buzdít (14. v.). A képmutatást elsősorban mint farizeusi rossz tulajdonságot említi Jézus (Mt 23,28), a meszelt sírok hasonlatával illusztrálva a képmutató farizeusok és írástudók gondolkodását, akiknek a külseje makulátlan, de belülről telve vannak mindenféle ocsmánysággal. Jézus tisztában volt a farizeusok képmutatásával (Mk 12,15), akik nemes érzelmeket színleltek, de valójában alantasan gondolkodtak. A látszatot sokkal nagyobbra tartották, mint a valós megterést. A képmutató emberhez kapcsolódik Jézus legzeniálisabb hasonlata a szemben lévő szálkáról, amelyet az akar kivenni, akinek a szemében gerenda van (Mt 7,5). De a jócselekedeteikkel büszkélkedőket is képmutatóknak nevezi (Mt 6,2). Sőt még a nyilvánosan, utca sarkokon imádkozókat is a képmutató imádsággal vádolja (Mt 6,5). Sőt a képmutató böjtölőket is kipellengézezi, akik szomorú ábrázatot öltenek, hogy mindenki lássa a böjtölésüket (Mt 6,16). Az apostol, tehát amikor képmutatás nélküli szeretetre hívja fel a római közösség figyelmét, akkor azzal azt is elismeri, hogy a keresztény közösségben is meg tud jelenni mind az a negatívum, amelyet Jézus a farizeusoknál kritizált.

Nemcsak a rossz kerülésére hívja fel a figyelmet, hanem arra biztat, hogy attól irtózzanak. Más ugyanis valamit elkerülni, mert nem szabad

megtenni, és más valamitől irtózni, vagyis olyan érzelmeket kialakítani, hogy nem is vágyik az ember megtenni azt. Ez ugyanis nem a közösség cselekedetinek a korrigálására vonatkozik, hanem a közösség tagjainak a vágyaira és érzelmeire. Ugyanez vonatkozik a jóhoz való ragaszkodásra is. Nem egyszerűen egy-két alkalommal kell jót tenni, hanem életmódszerűen kell ragaszkodni hozzá.

Amit a kilencedik vers inkább korrigezőről szól, a tizedik vers a szükségszerű keresztény tapintat parancsát tartalmazza. Ennek vannak bizonyos nevelési előfeltételei, de vannak erőteljesen szemléletmódbeli feltételei is. Amennyiben egymást nagyra tartják, vagyis a másikat őszintén tisztelik, megteremtődik a keresztény szemléletmód alapja. A közösségeken belüli önértékelés zavarai sok esetben vezetnek tapintatlansághoz. Egy multikulturális és többnemzetiségű közösségben, mint a római egyházközösségek voltak, ez feltehetően állandó probléma volt. Akik csak a saját származásukra, korábbi vallásukra vagy saját korábbi társadalmi rangjukra, tudásukra voltak büszkéek, azoknak ez a tapintat nagy kihívást jelentett. Ugyanis ők először az irántuk elvárt viselkedésre gondoltak, és csak utána arra, hogy nekik is lennének kötelezettségeik másokkal szemben.

A keresztény közösség életképességét a tagok vallásosságban való kitartása biztosítja. Minden újonnan alakult vallási közösség első fázisa a lelkesedés, amely pozitív hatással van a tagokra, de az idő múlásával jelentkeznek a fásultság jelei. Ennek a fásultságnak a leküzdésére biztat Pál.

A remény, a béketűrés és az imádság a konfliktust szenvedett közösségek legnagyobb próbája. Márpedig problémák mindig adódnak, és a remény elvesztése ezeket elviselhetetlenné teszi. Az imádság lanykulása pedig a közösség lelkét fárasztja meg.

Máriát a keresztény iratok tökéletes hívőnek ábrázolják. Ha nem így lett volna, elképzelhetetlen, hogy Jézus anyja felé ekkora gyengédséggel forduljon a férfi szemléletű keresztény közösség. Móriában ezeket az erényeket tapasztalták meg az apostolok. Sem a reményt nem vesztette el, sem az imádságot nem adta fel. Sőt még ellenségei ellen sem fordult. A Mária köré szerveződött tiszteleti kör tőle ezt tanulta meg. Mivel ő ilyen volt, társasága is ilyen lett. A keresztény édesanyáknak ezért is példakép Mária, mert saját lelkének erényeit környezetébe át tudta plántálni. Ez a lehetősége megvan minden keresztény édesanyának. Történetileg is bizonyítható, hogy Mária Szívének tisztelete elmélkedő körökből származik, ahol a keresztény élet felépítését, a lelki élet fejlesztését a legkiválóbb példaképek alapján végezték. A keresztény elmélkedés célja, hogy felfedezzük a követendő példaképet, merjük magunkat összevetni vele és korrigálni mindazt, ami hiányzik belőlünk. Ez lenne az igazi máriás lelkület.